

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník IX. / číslo 84.

březen 2018

netradiční úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata...

Co najdete v tomto čísle

Čas	s. 3
Dôstojnosť staroby	4
Mluv, Otče, poslouchám	5
Stare dobre maženeštvo	6
Kam kráčíš, Česko?	7

ROSTÁRNY O NIČEM: Otče, znám Tě?

PERLY PAPEŽE FRANTIŠKA

PIERWSZE WIEKI KOŚCIOŁA: Cesarstwo wobec rodzącego się chrześcijaństwa

S KOLÁRKEM V KUCHYNI:
hekele/hekerle/häkele/häkerle

POCHOPIT CÍRKEV: Křížová cesta

SOUTĚŽ O CENY - KRÍŽOVKA

ZE ŽIVOTA FARNOSTI:

Sněm UKŽ a duchovní obnova v Praze

Likvidace lepry

Tisková zpráva Charity Č. Těšín

Úmysly mší svatých 26.02.-08.04.2018

CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:

Pravidelná setkávání farních společenství

Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných

24 hodin pro Pána

Postní pobožnosti

Rozšířená možnost předvelikonoční zpovědi

Velikonoční svátky v našich farnostech

Vstoupili jsme do postní doby, kdy nás Církev vybízí ke změně – změně myšlení, změně návyků. Ale proč? Abychom lépe spali? Abychom se lépe stravovali? Abychom shodili nějaké to kilo? Abychom před druhými lépe vypadali? Ne! Abychom už konečně nepovažovali sami sebe za střed vesmíru a začali se s pokorou přibližovat a sjednocovat s Bohem, s naším Otcem. Nedávno jsem natrefila na, podle mne, výstižná slova papeže Františka právě na téma postní doby. Papež nám dává několik jednoduchých rad, jak naplno prožít toto období. Kéž se nám to všem, a každému zvlášť, daří naplňovat všude tam, kde se právě nacházíme.

Terka

Pro postní dobu nabízí papež František 15 jednoduchých skutků lásky - jak konkrétně projevit lásku!

- 1) Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
- 2) Děkuj (i když nemusíš)
- 3) Řekni druhému, že ho máš rád
- 4) Radostně pozdrav lidi, které potkáváš každý den
- 5) Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou
- 6) Zastav se, abys pomohl. Bud' pozorný k tomu, který tě potřebuje
- 7) Povzbud' někoho
- 8) Uznej úspěchy a kvality druhého
- 9) Odděl to, co nepoužíváš a daruj to potřebnému
- 10) Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout
- 11) Napomeň s láskou, nemlč ze strachu
- 12) Bud' jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe
- 13) Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma
- 14) Pomoz druhému překonat jeho potíž
- 15) Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osa-mělého)

Lepší způsob postu

- 1) Posti se od negativních slov, mluv zdvořile
- 2) Posti se od nespokojenosti, naplň se vděčností
- 3) Posti se od hněvu a naplň se mírností a trpělivostí
- 4) Posti se od pesimismu a naplň se nadějí a optimismem
- 5) Posti se od starostí a naplň se důvěrou v Boha
- 6) Posti se od stížností a syt' se prostými věcmi života
- 7) Přestaň žít napětí a naplň se modlitbou
- 8) Posti se od hořkosti a smutku a naplň srdce radostí
- 9) Posti se od egoismu a sobectví a naplň se soucitem k druhým
- 10) Posti se od neodpuštění a naplň se smířením
- 11) Posti se od slov a naplň se tichem, abys naslouchal druhým

... a bud' si jistý, že to prospěje tobě i mnoha lidem...

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč.**

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špirková, Eva Steffanová,
Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechur

Nasza Rodzina Parafialna

Příští číslo vydeje: **neděle 01.04.2018**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 23.03.2018**

čas

„Můj čas,
je pouhopouhé prozatím,
můj čas,
může říct já už neplatím.
Rád, tak rád bych žil
a mám jen zbytek sil,
a času míň než se mi zdálo
před půl hodinou.“

Taky ji znáte? Už jako malou mě fascinovala – píseň provázející každý díl známého seriálu. Znala jsem ji nazepamět. Netušila jsem, že bude v mé hlavě celý život. Znovu a znowu se k ní vracím, znowu a znowu upoutává mou pozornost. Proč? Je to tou melodií? Rytímkou? To asi také, cítím však, že je v tom něco více. Něco, co mi jako malé unikalo. Ale co? Co jen to je? Co mne na ní stále okouzluje, proč se k ní stále vracím? Vždyť se v ní nezpívá o lásce, takže romantika v tom také nebude. Je jen o čase. Ano, čas, to je ono! Je trefnou definicí času.

Času, který není hmatatelný, viditelný. Času, který je pro nás samozřejmý a který neustále nemáme. Nebo máme?

„Můj čas, to jsou jen chvíly takové,
můj čas se ocitl v tísni časové.“

„Rád bych zůstal živ,
chci dýchat jako dřív
a čekám dál,
že přece ustrneš se nade mnou.“

„Ted' ne, nemám čas!“ „Nezlob se, nestihnu to, nějak mi to časově nevychází.“ „Vydrž, ještě uděláš tohle a tamto a už se ti budu věnovat.“ Že jste tyto věty už slyšeli? Potřebovali jste nutně pomoci, vyslechnout nebo třeba jen obejmout, prožít si pocit, že ten druhý je ted' a tady kvůli mně a pro mne... „Počkej, ted' nemám čas!“ „Snad později!“ Ty pocity, které nás naplňují při takovémto odmítnutí.

Nebo snad jsme my sami těmi, kdo je říká? I já jsem se přistihla, že vycházejí z mých úst častěji,

než bych sama chtěla. A potom přicházejí oprávněné výčitky svědomí. Někdo mne v tu chvíli potřeboval. Potřeboval mou přítomnost, chtěl po mně tak málo – část mého času. A já? Neměla jsem jej pro ni, pro něj. Věnovala jsem se něčemu, co mohlo počkat. Pro něco banálního jsem druhého dokázala zranit. Nebyly to „škrábance“ na tváři, ale na duši. Díky nimž vznikla časem porádná rána. Rána, která se jen těžce hojí. Rána, jež dokáže způsobit propast i mezi vzájemně si blízkými lidmi.

„Příteli, chvátej, SOS,
at' jsem i zítra, čím jsem dnes,
zbav mě tísňé mé, strasti mé co
nejdřív.“

„Příteli, chvátej, píšu vzkaz,
dej mi, co ztrácím, dej mi čas,
vrat' mi víru mou, lásku mou a té
nejvíc.
Z vlastního spánku můžeš krášť,
jen času svého dej mi část,
společně můžem tentokrát nepro-
hrát.“

„Až budeš příště v tísni sám,
kus času svého já ti dá, a
a pomoc tvou ti zítra tím oplatím...“
Zdeněk Borovec

„Jasně, někdy se domluvíme a sjedeme se.“ Někdy... Někdy ale také může znamenat nikdy! Dnes jsme ještě tady, budeme tady i zítra? Budou tady ti druzí i zítra? Určitě je i kolem vás spousta lidí, kteří se z plného zdraví ocitnou najednou, nečekaně a bez varování ve stavu nemocných, nebo dokonce opustí tento svět. Jak nás potom mrzí, že jsme jim nestihli říct, jak jsme je rádi vídali, jak jsme rádi slyšeli jejich hlas, smích, ale také různá postesknutí, jak jsme je rádi drželi za ruku, ať to jsou kamarádi, známí nebo rodinní příslušníci. Co takového jsme dělali místo toho, abychom byli s nimi? Abychom si užili každé chvíle s tím, koho máme rádi, na kom nám záleží? Na bližním, v němž se zrcadlí Bůh? Vždyť nevíme dne ani hodiny! Co s tím? Je vůbec nějaké řešení? Kde hledat pomoc?

V knize knih – v Bibli. Tím největším příkladem nám je Ježíš. Dokonce on sám měl svůj čas zde na zemi přesně vymezen. Ani on nedostal od svého otce, Boha, žádné privilegium, aby zde mohl zůstat déle. Dokonat, co nestihl. On to také nepotřeboval, neprosil Boha v Getsemanech o čas na víc, aby stihl někomu stisknout ruku, s někým si povykládat. Každý den žil pro druhé, setkával se s nimi, učil je.

Máme 40 dní na přemýšlení, jak využít svůj čas efektivně pro druhé – pro Boha, abychom, až se naplní čas, mohli odejít s myšlenkou, že jsme žádnou svou chvíli nepromarnili, že žádná minuta našeho života nebyla zbytečná, prázdná a nevyužitá.

„Představte si, že vám banka každě ráno dá na účet 86 400 euro. Musíte jen dodržet dvě podmínky. První je, že co jste nevyužili, na konci dne z účtu zmizí. Nemůžete banku oklamat, nemůžete peníze převést na jiný

účet. Můžete je jen nevyužít, ale každé ráno, když se vzbudíte, máte otevřený nový účet s dalšími 86 400 eury na nový den. Druhou podmínkou je, že banka může tuhle „hru“ kdykoliv ukončit bez varování. V jakoukoliv chvíli vám může říct, že je konec, že se účet ruší a jiný již nebude. Co uděláte s penězi?

Podle mne poutrácíte všechny pro své potěšení a dárky pro lidi, které máte rádi. Použijete každé euro na to, aby vnesli štěstí do svého života a života těch, kteří vás obklopují.

Tato zázračná banka skutečně existuje a zná ji každý z nás: je to Bůh. Každě ráno, když se vzbudíme, dostáváme darem od Boha 86 400 sekund života na tento den, a když večer usínáme, do druhého dne si nic nepřenášíme. Co jsme v ten den nezažili a neudělali, je ztracené. Každé ráno se začná tento zázrak od začátku. Platí však i druhá podmínka: život se může kdykoliv zastavit...“

Zdroj: internet
Monika

Dôstojnosť staroby

Je pondelok... bežím z práce, aj tak neskôr, než som predpokladala... idem postrážiť kolegyni dcérku, ale predtým zabehnem ešte na omšu. Prídem do kostola a už pri vstupe si všimnem, že je tam nezvyčajne veľa ľudí... cez týždeň tu toľko nebýva. Sadnem si k staršiemu manželskému páru, pani sa milo usmeje, takže viem, že môžem :) Čakám, kým začne omša. Hm, dnes to je aj s hodbou... ked' nie je sviatok, zvyknú byť „tiché“ omše. Asi má nejaké spoločenstvo svoj sviatok a je za nich obetovaná omša, tak to bude teda slávnostnejšie... kedysi to už bolo takto. Pozérám, že väčšina prítomných je pokročilejšieho veku. A dozvedám sa, že dnes bude na omši vysluhovaná sviatosť pomazania chorých. Omša pokračuje... a prichádza obrad pomazania chorých... dívam sa na tie staré ženičky a mužov, ako pomaly, pokojne vychádzajú z lavíc, pretláčajú sa úzkou uličkou, zdvorilo prúšťajú jeden druhého do lavice... akoby sa celý svet spomali... je plný kostol, takže to, samozrejme, trvá celkom dlho, za iných okolností by mi možno napadlo, že zdržiavajú... ale dnes mi to akosi nevadí. Fasincuje ma ten pokoj... až ma to prinúti zamyslieť sa nad tým, kam sa všetci ponáhľame... Chceme toho stihnuť čo najviac a aj napriek tomu nám život často uniká pomedzi prsty... dívam sa na tých ľudí a mám slzy v očiach... teším sa z nich, teším sa, že prichádzajú

a ukazujú aj nám, mladým, čo je v živote dôležité... že vyšli zo svojho pochodia a s boľavými kľbami a rôznymi inými chorobami prišli, lebo je to pre nich dôležité. Neberú to len ako nejaký „sviatok“, kedy by mali prísť do kostola, aby tam niekto bol. Je na nich vidieť, ako dôstojne a s vďakou prijímajú pomazanie. Veľa to pre nich znamená. Obrad skončil, no omša pokračuje d'alej. Dnes to bude asi na dlhšie. Nasleduje prijímanie... a celé sa to zopakuje... Ľudia pomaličky vychádzajú z lavíc, vracajú sa na späť do lavíc. Omša končí... kniaz udelí požehnanie a môžeme ísť :) Výjdem pred kostol, pozriem na hodinky... trvalo to vyše hodiny. Ale vôbec sa mi nezdalo, že to bolo tak dlho... akoby sa spomalil čas.

A pointa? Čo som tým vlastne chcela povedať? Asi toľko, že staroba je v podstate krásna. Tak, ako mladosť má svoje čaro, rovnako aj staroba. Ukazuje nám, že akokoľvek sa ponáhľame, raz príde čas, kedy spomalíme a budeme sa na veci okolo seba dívať inak. Akosi mûdjrejšie... S vekom prichádza aj taká životná mûdrost'. Teda, aspoň si to myslím. Často sa mi stáva, že mi starý človek povie niečo také, čo by som nečakala, že tomu bude rozumieť. Niekedy zabúdam na to, že každý bol raz

mladý :)

Ked' už sme pri tej mûdrosti... spomínam na rozprávanie mojich starých rodičov... ako nám hovorili, že nemohli d'alej študovať, lebo sa doma museli starať o hospodárstvo. Ale vzdelenie nie je to isté, čo mûdrost'. Z mojich starých rodičov mám už len babičku. Veľmi mûdra žena. Má 82 rokov a je stále aktívna... už je sice pomalšia, ale predsa. V živote si veľa vytrpela... veľmi veľa, mňa by to už dôvod položilo... aj teraz ju mnoho vecí trápi. Ale vždy, ked' prídem, má pre mňa úsmev, zaujíma ju, ako sa mám, ako sa mi darí... a či už mám priateľa :D Na svoj vek je celkom zorientovaná v dnešnom svete, aj ked' už zabúda. Ale pre mňa je to výnimočný človek. A vždy bude.

Na záver mám pre Vás, starších, malý odkaz: Aj ked' máte o pár vrások viac, ste pre nás pokladom. Vždy viete vypočuť i poradiť... a máte na nás čas. Sme za Vás vďační :)

Anička

Mluv, Otče, poslouchám...

Byl jsem dítě a měl jsem svou hlavu. Jako každé dítě. Věděl jsem, co chci, co je pro mě dobré a co zlé. Jak by se ostatní měli chovat, abych byl šťastný. Proč bych měl poslouchat své rodiče nebo ty všechny, kteří to se mnou „mysleli dobré“? Mysleli dobré! Jaképak dobré? Samé příkazy, omezení a povinnosti a... Pořád dokola!

Vyrostl jsem. Dívám se okolo sebe a vidím totéž, co jsem zažíval jako dítě. Akorát z jiného úhlu. Děti, které přesně vědí, jak by se ostatní měli chovat, aby ony byly šťastny. Děti a mládež vzdorující příkazům a omezením. Děti a mládež stavějící se na zadní už jen z principu. Dnešní svět je přece úplně jiný než ten, ve kterém jsme žili my. Je rychlejší, plný informací. Kamarád GOOGLE najde všechno a odpoví na všechno. My všichni nad 30 let jsme už pro ně staří.

Ruku na srdce. I pro nás tehdy byli tříčátníci už za zenitem a neměli nám co říct.

„Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem, odhodil jsem, co bylo dětské.“ (1 Kor 13, 11)

Kdyby to tak opravdu bylo.

Ted' stejně jako dříve víme přesně, co chceme (nebo si to aspoň myslíme). Víme, co je dobré a co zlé. Víme, jak by se ostatní okolo nás měli chovat, abychom byli šťastni. Proč bychom měli poslouchat ty všechny okolo nás? A pořád stejně příkazy, zákazy a omezení...

Něco se ale změnilo. Jsme dospělí a máme moc, postavení, peníze. Do určité míry si prostě můžeme „dělat, co chceme“. A můžeme dokonce donutit některé lidi okolo nás, aby dělali, co chceme. Právě těmi penězi a uplatňováním moci. A někdy je to o to horší naším neurvalým a agresivním jednáním. My přece můžeme! My jsme někdo! Jsme dospělí, máme moc!

„Víte, kdo já jsem?“ oblíbená otázka takových lidí. Možná je denně potkáváme. A možná jsme z části stejní a vůbec si to neuvědomujeme. Neposloucháme! Chceme a vyžadujeme!

Máme moc! Jenže jsme nějak zapomněli, že moc s sebou nese zodpovědnost.

Zodpovědnost za ty a k těm, které ve své moci máme. Zodpovědnost rodičů za děti a k dětem, manažerů k zaměstnancům, kněží k farníkům. Zodpovědnost úředníků, zdravotníků, řidičů, prodavačů a dalších k těm, kterým slouží.

Zodpovědnost těch, kteří jsou obdarovávání službou k těm, kteří jim slouží.

Prostá zodpovědnost člověka k člověku. Zodpovědnost za to, že já ve své pozici udělám vše, co mám, aby ten druhý neměl zbytečné problémy.

Ježíš si zavolal své učedníky a řekl jim: „Je mi líto toho zástupu, nebot' hle, setrvávají u mne již tři dny a nemají co jíst. Poslat je pryč hladové nechci; mohli by cestou zemdlít.“ (Mt 15, 32)

Ježíš nám ukazuje, jak na to.

V obchodě jsem byl svědkem, jak pokladní spočítala nákup, přijala peníze, pak vyšla zpoza pokladny a muži na vozíku, který platil a měl hodně nejisté pohyby, pomohla dát peníze do peněženky a nákup do tašky. Bylo vidět, že je to pro ni sa-

mozřejmostí. Nemusela to udělat. Ale udělala!

Nevím, jestli je věřící. Vím jen, že ona o své zodpovědnosti k druhým ve svém srdci ví. I když by to tak určitě nepojmenovala.

Jahve přišel a byl tam. Zavolal jako předtím: „Samueli, Samueli!“ a Samuel odpověděl: „Mluv, nebot' tvůj otrok poslouchá.“ (1 Sam 3, 10)

Jsme boží děti. Věříme v to. Vyznáváme to, když se modlíme slovy „Otče náš...“. Obracíme se k našemu nebeskému otcí.

Jenže nejsme tak trochu stejní, jako když nám bylo pět, deset, šestnáct? Svěhlaví, neposlušní, přesvědčení o tom, jak to s námi rodiče myslí špatně. Přikazují a požadují a pořád něco chtejí.

Ale také milují, opatrují a chrání. Stejně jako Bůh, náš nebeský Otec, nás.

Slyšíme vůbec, co nám říká? Přes všechny ty prosby, žádosti a vysvětlování směrem k Bohu jsme si možná ani nevšimli, že dlouho mlčí.

Nemohli jsme si toho všimnout! Děláme takový hluk naším brebeněním, že Bohu ani nedáváme prostor, aby něco řekl.

Modlitba je rozhovor s Bohem. To můžeme slyšet z různých stran. Rozhovor ale znamená nejen mluvit, nýbrž i poslouchat. Bůh se s námi nebude překřikovat. Bude nás klidně a trpělivě poslouchat a usmívat se. Ne, vysmívat se! Usmívat!

Jak jsme pošetilí, jak jsme dětinští.
Jak jsme stále dětmi ve své dospělosti.

„Mluv, Otče, poslouchám!“

Kéž bychom dokázali v této postní době ztišit svůj jazyk a probudit uši. Mlčet a poslouchat. Pozorně poslouchat, co nám chce Bůh sdělit. A On má co říct a ví co říct. Je tady přeci od prvopočátku a nic mu není skryto. On zná naše potřeby a touhy ještě dříve než je vyslovíme.

Kéž bychom dokázali využít tuto postní dobu k objevení své zodpovědnosti k druhým lidem. K těm, kteří jsou na našich rozhodnutích závislí. I k těm, které jen potkáváme a oni nás obdarují službou. Nebo k těm, které obdarujeme službou my sami.

Kéž by půst, který podstoupíme, otevřel naše srdce, oči a uši a my jsme viděli, slyšeli a bytostně procítily Boží přítomnost.

Protože On je tady! Jen na nás záleží, jestli si Jej všimneme.

Čeká, až mu otevřeme dveře svých srdcí. Ne formálně. Skutečně otevřeme!

Bože, můj Otče, pomoz mi, prosím, abych se v této době naučil více mlčet a ještě více poslouchat. Tebe i druhé.

„Mluv, Otče, poslouchám!“

Rost'a

Stare dobré małżeństwo

Wszyscy wiemy, że w lutym obchodzimy Walentynek. Ale nie tylko – obchodzimy też Narodowy Tydzień Małżeństwa – w tym roku w Republice Czeskiej trwa on właśnie od Walentynek i zajmuje się tematem mitów o małżeństwie.

I o co w tym wszystkim chodzi? Tydzień Małżeństwa to projekt, który powstał w roku 1996 w Wielkiej Brytanii. Stopniowo dołączyły do nich kolejne państwa - roku 2007 Republika Czeska a później tez Polska. Sensem tego przedsięwzięcia była profilaktyczna kampania i promowanie małżeństwach jako długotrwałego związku kobiety i mężczyzny, który jest właśnie tym jedynym miejscem, gdzie wychowuje się dalsze pokolenie. Ten tydzień ma zachęcić młodych ludzi, by nie bali się wchodzić w małżeństwo. A także promowanie tego związku w społeczeństwie.

I jakie są mity o małżeństwie?

1) Wybranek/wybranka musi idealnie pasować.

Małżeństwo jest lekiem właśnie dla tych, którzy są przekonani o własnejszej nieskazitelności. Zawsze bowiem wybieramy osobę niedoskonałą. Zakochujemy się w wymarzonym odeście, ale kochać uczymy się, dopiero kiedy odkrywamy też niedoskonałości współmałżonka. Ko-

cha się nie dla czegoś, ale właśnie wbrew cemuś. Ważne są jednak wspólne cele i świadomość współzależności.

2) Szczęśliwe małżeństwa się nie kłóta

Jedyna różnica między zdrowym małżeństwem i tym, które ma kłopoty jest w formie kłótni. Małżonkowie muszą ujednolicić swoje potrzeby oraz wymagania. O ile jednak kłótnia polega na wzajemnym ponizaniu oraz wytykaniu winy i pragnieniu zranić, to naprawdę nie ma sensu. W dobrym małżeństwie tez zdarzają się kłótnie, prowadzą one jednak do kompromisu i rozwiązania problemu oraz ponownej współpracy oraz dążenia do wspólnego celu.

3) Lekiem na kłopoty jest dziecko

Kolejna i bardzo niebezpieczna dezinformacja, bo tutaj chodzi już o dalszego człowieka i to w najbardziej kruej fazie rozwoju. Dziecko wnosi nowy do życia małżeństwa nowy wymiar intym-

ności oraz głębię. Jednak też może być przyczyną małego tsunami ... Po narodzinach potomstwa małżonkowie mają dla siebie mniej czasu, pojawia się stres związany z troską o niemowlę. Jednak dziecko samo nie jest przyczyną problemów – to tylko w sytuacji stresowej na powierzchnię wypływa wszystkie cechy charakteru. Trzeba też jednak dodać, że pary mające potomstwo, są mniej podatne na ryzyko rozwodu.

4) Kto kocha, wie , jak mnie uszczęśliwić

W serialach tak się zdarza, jednak w prawdziwym życiu o swoich marzeniach, pragnieniach albo też urazach trzeba po prostu powiedzieć. Komunikacja jest bardzo ważna przede wszystkim w okresie kryzysu lub kiedy pojawia się konflikt. Warto mówić on swoich odczuciach i być nawzajem dla siebie otwartymi.

5) Małżeństwo to koniec namiętości i początek nudy

Oczywiście życie intymne w długolatnim małżeństwie wygląda inaczej niż na początku związku. Ale wzajemne zaufanie i znajomość partnera otwiera w tej dziedzinie nowe możliwości. Statystyki dowodzą, że pary małżeńskie są bardziej zadowolone w sferze seksualnej od osób nie żyjących w małżeństwie.

6) Ślub nie jest ważny, ważne, że się kochamy

Owszem, ale proklamacja przed naszymi bliskimi, że zamierzamy spędzić razem resztę życia, ma duże znaczenie i zobowiązuje. Wyraźnie

tez obniża prawdopodobieństwo rozstania oraz zdrady niż bycie razem „na kocią łapę”.

7) Podstawą szczęśliwego małżeństwa jest romantyczna miłość

Powinna ona mieć w związku miejsce, ale tylko na niej nie można wybudować trwałego związku. Z biegiem czasu miłość dojrzewa w decyzję kochania nie za coś, ale nawet wbrew czemuś. Wyobrażenie osoby, która spełnia wszystkie nasze potrzeby jest po prostu bajką - małżonek/małżonka nie są jednorożcem ani wrózką, która ma spełniać wszystkie nasze pragnienia.

Z pewną przesadą można powiedzieć, że małżeństwo nie jest łatwą drogą - kobieta wychodzi za mężczyznę śmiało myśląc, go zmieni, a on żeni się z nią niedorzecznie wyobrażając sobie, że zostanie stale taka sama.

Mariam

Kam kráčíš, Česko?

Den 19. 1. 2018, týden před prezidentskými volbami. Sedíme s manželem a dcerou v centru Pant a netrpělivě čekáme na uvedení přednášky „Kam kráčíš Česko“. Probíráme současné politické dění. Snad už konečně budeme mít na hrad člověka, za kterého se nemusíme stydět. Přežili jsme měsíc plný horlivých diskusí, argumentací, přesvědčování, nadějí, euforie. Vše nakonec skončilo tím, že si většina našeho národa zvolila zlost, lež, nadutost a pýchu.

19. 1. jsme ještě naději měli. Přednášejícími byly dvě významné osobnosti našeho veřejného života. Publistka Petruška Šustrová a ekonom Tomáš Sedláček. Byla to skvělá vzájemná harmonie a soulad. Tomáš Sedláček přinesl do diskuse, akčnost, horlivost a humor. P. Šustrová naopak zklidnění a vážnost. Obojí postoj byl na místě. Oba před-

nášející osloви naplněný sál posluchačů stojících i sedících na židlích i na zemi.

Spolek Pant vznikl v roce 2007. V lednu získali od města Ostravy na deset let do nájmu prostory na křižovatce ulic Nádražní a Čs. legií. Bývalé knihkupectví Librex, ještě dříve Technická kniha. Proč název Pant? Pant je nenápadná, ale zcela důležitá součást dveří. Bez pantu se dveře neotevřou. Centrum chce otevřít, dávat dohromady, pomáhat, ale přitom stát v pozadí. Pant vytváří veřejný prostor otevřený všem názorům a pohledům respektujícím svobody a demokratické hodnoty. Cílem není shoda, ale naslouchání, poznání, vnímání a porozumění. Centrum Pant je prostorem, kde jsou vítány různé pohledy na rozličná téma. Jen tak se může vytvořit svobodná a sebevědomá společnost, která ví, kam kráčí.

Součástí centra je také knihovna a knihkupectví. Specializují se na knihy o historii, především na 20. století a současnost. Skvělá je taky celoročně otevřená kavárna s širokou nabídkou nápojů i občerstvení.

Velice doporučuji návštěvu kavárny, knihovny i přednášek. Zvaní hosté jsou z různých oborů. Uměleckých, politických, lékařských, všeobecných, cestovatelských, kybernetických, dopravních, náboženských a jiných. Program můžete najít na stránkách tohoto Centra, nebo v Info Ostrava. Doporučuji například festival dokumentárních filmů o lidských právech – Jeden svět. Koná se dne 5. 4. od 18.00 do 22.00 hod.

Díky moc za to, že jsou lidé, kterým není jedno, kam naše země kráčí. Kteří informují a podávají nezkreslené podklady k věcem vážným i méně vážným. Díky těmto lidem, kteří tuto svou práci nevykonávají za účelem zisku, ale dají svou fyzickou sílu a finanční prostředky na dobrou věc. Třeba jen proto, že jim není jedno v jakém dění budou vyrůstat jejich děti a děti jejich dětí. V Ostravě tak vzniklo z dezolátních prostorů přijemné a užitečné posezení. Z prázdniny vzniklo místo, které můžete zaplnit i vy, poslechem, debatováním, otázkami. Potkáme se?

Kamila Fašungová

Otče, znám Tě?

Modlím se k Tobě, Otče. Obracím se na Tebe ve svých myšlenkách. Tebe prosím o požehnání všeho, co konám. K Tobě se utíkám, když je mi těžko, k Tobě vysílám slova díků za svůj život a vše, co je v něm. Tobě spolu s ostatními přináším každodenní oběť a přijímám Tě v Eucharistii. Ty jsi mou posilou v těžkých dnech. Ty jsi můj pevný bod v bouřích života. Jsi tu stále! Ve dne v noci, ve slunci i ve tmě. Jsi tady!

Ale znám Tě, Otče? Jaký vlastně jsi?

Když je mi nějaký člověk tak blízký jako Ty, setkávám se s ním, mluvím s ním, prožívám s ním radosti i starosti života. A on se mi stává stále bližším a bližším. Právě tou hloubkou poznání jeden druhého. Ale Tebe jsem, Otče, nikdy neviděl, nikdy jsem tě nepotkal. Nikdy?

Boha nikdo nikdy neviděl, jediný Syn, nakloněný k Otcově náruči, ten nám jej dal poznat. (Jan 1, 18)

Apoštolové se setkali alespoň s Tvým synem a ten jim Tě dal poznat. Kráceli s ním den za dnem a viděli jej ve všech situacích, které přicházely do jejich života. Jak se chová, co říká, co dělá. V takovém případě se člověk nemůže schovat. Nemůže nic hrát. Je sám za sebe se vším dobrým i zlým. Masky jsou odloženy! Člověk je sám za sebe ve své opravdovosti. Ne nadarmo se říká, že přítele poznáš, ne když svítí slunce, ale když přijde bouře.

Dal se jim poznat a oni pak dál podávali druhým o Něm zprávu.

Jenže já vím, jak je to těžké. Kolikrát se mi už v životě stalo, že jsem znal někoho z vyprávění, ze zpráv, které se o něm šířily. Zaručených zpráv! A na základě těchto zpráv a zvěstí se v mé mysli začal o tom člověku vytvářet obraz. Zcela jasný obraz. Zcela jasny??? Když jsem se pak

s tím člověkem setkal osobně, prohodil s ním páár slov, prožil páár společných chvil, něco se změnilo. Obraz, který jsem si o něm v sobě vytvořil, vzal rychle za své. Jako by ten, o kterém jsem slyšel, a ten, který stál přede mnou, byli dva rozdílní lidé.

Když přišel do kraje Caesareje Filipovy, položil Ježíš svým učedníkům tuto otázku: „Za koho pokládají lidé Syna člověka?” (Mt16, 13)

Nejsem jiný než ti, kteří žili v době, kdy Bůh chodil po zemi. Nejsem tak strašně jiný od těch, kteří se potkávali s Ježíšem.

Čtu Bibli a příběhy o Tobě, Pane, oni také četli Mojžíše a proroky. Četli, přemýšleli a mluvili o Tobě. Mluvili o Tobě a čekali na Tvůj příchod. A přesto Tě mnozí z těch, kteří Tě tak vroucně čekali, minuli, nepoznali, když jsi jim stál před očima. Proč?

Koho čekali? Jak si tě představovali? Koho vlastně znali? Jaký obraz si o tobě udělali ve své mysli?

Čekali někoho velikého, všemocného. Někoho, kdo mávnutím ruky vyřeší všechny jejich starosti a problémy. Někoho, kdo je zbabí otroctví a neštěstí. Čekali někoho, kdo jim zajistí trvalé štěstí. Oni jsou přece vyvolený lid.

„...nebot' já, Jahve, tvůj Bůh, jsem žárlivý Bůh, který trestá vinu otců na dětech, vnucích a pravnucích za ty, kteří mě nenávidí...“ (Ex20, 5)

Čekali někoho, koho by se báli. Před kterým by se třásli oni i jejich nepřátelé.

A přišel jsi Ty. Dítě! Malé, nemohoucí dítě. Člověk jako byli oni. Člověk z masa a kostí, který se od nich nijak nelišil na pohled. Žil jsi mezi nimi. Rostl jsi a prožíval běžné každodenní starosti. Poznával jsi svět i lidi. Učil ses všemu, co je a bylo lidské.

A lidé tě potkávali a měli možnost poznávat tě. Ty jsi chodil uprostřed nich a učil jsi je o svém Otci, o Bohu. Ukazoval jsi jim, jaký je skrze sebe sama, skrze činy, které jsi konal.

Léčil jsi a uzdravoval nemocné.

Přecházel pochybení.

Odpouštěl hříchy.

Mlčel, když všichni křičeli.

Mluvil, když bylo potřeba.

Dával ses poznat těm nejslabším, těm na okraji společnosti. Celníkům. Zlodějům. Prostitutkám. Dával ses poznat těm, které ostatní odvrhli. Byl jsi s těmi, kteří byli zlem v očích všem.

Ne tak ale ve Tvých očích. Ty ses díval dál, hlouběji. Díval ses do nitra těch, které jsi potkával. V každém z nich jsi viděl dobré jádro. Dobrého člověka. A znova a znova jsi odpouštěl, pozvedal a dával šanci.

Mnohých se to vůbec nedotklo a zůstali stejní. Někteří se ale obrátili. Změnili se!

Ne Ty jsi je změnil! Oni sami se změnili. Ty, Otče, jsi jim dal to nejdůležitější, lásku a víru v ně. Dal jsi jim impuls, šanci. A oni ji nezahodili. Chopili se jí pevně a s vírou, kterou jsi jim pomohl objevit. A v jejich životech se začaly dít zázraky.

Nazítří vidí, jak k němu přichází Ježíš, a říká: „Ejhle, beránek Boží, který snímá hříchy světa. To o něm jsem řekl: Po mně přichází člověk, který mne předešel, protože byl přede mnou. A já ho neznal; ale proto jsem přišel a křtím ve vodě, aby on byl zjeven Izraeli.“ (Jan 1, 29-31)

Jsme na tom stejně jako byli lidé před dvěma tisíci lety. Nikdy jsme Tě neviděli! Jen o Tobě čteme, mluvíme a nasloucháme.

Jan Křtitel Tě poznal hned, i když tě nikdy neviděl. Jiní k tomu potřebovali trochu „nakopnout“, popostrčit. Potřebovali důkaz. Ale pak za Tebou šli. Jiní viděli mnohé zázraky a uzdravení, a přece Tě nikdy nepřijali.

Proč tomu tak bylo? Vždyť na Tebe čekali. Čekali celým srdcem. Přesto když jsi přišel, Tě minuli. Jak je to možné?

„Řeknou vám: „Je támhle!“ „Je tady!“ Nechod'te tam, neroběhněte se tam.“ (Lk 17, 23)

Možná proto, že poslouchali příliš, co o Tobě povídají druzí, než aby se snažili poznat Tě osobně. Udělat si vlastní názor a zamilovat se do Tebe. Pak bys naplnil jejich svět světlem.

Boží království je mezi vámi. (Lk 17, 21)

Pokud je Boží království mezi námi, Ty jsi stále s námi. Mohu Tě poznávat a poznat.

Každý den znova a znova se setkáváš s těmi nejslabšími. S celníky a prostitutkami, zločinci a bezdomovci. Každý den znova a znova dáváš lidem šanci. Dáváš jim vědomí, že je miluješ.

V tom je naděje i pro mne a ostatní. Ty nás nikdy neodvrhneš. Podáš pomocnou ruku. Udělšíš impuls, ukážeš směr. Já vím, změnit mě

nemůžeš. To musím já sám! Kdybys mě změnil Ty, vzal bys mi svobodu, kterou jsi mi dal. A to Ty nikdy neděláš! Protože Ty to neumíš jinak, Otče. Jsi čistá, nejhlubší, nejniternejší láska.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul. (Jan 3, 16)

Jenže i Židé v Tebe věřili! A přesto Tě nepoznali, když jsi byl s nimi.

Pomoz mi, Otče, zahodit předsudky a představy o tom, jaký jsi.

Pomoz mi, abych byl schopen poznávat Tě takového, jaký skutečně jsi.

Pomoz mi, prosím, až Tě na ulici potkám, abych Tě neminul.

Pomoz mi, abych Tvé stvoření viděl ve všem okolo sebe.

Mluv, Otče, poslouchám. Vyprávěj a dej se mi poznat, jako Ten, koho milujeme a kdo miluje nás. Těším se na další setkání s Tebou.

Rost'a

Perly papeže Františka

Jeho láska k církvi byla větší než láska k sobě

Tento rozhovor je vzpomínkou na předchozího papeže, Benedikta XVI. Rozhovor uvádíme vzhledem k výročí jeho odstoupení z úřadu, jelikož v neděli 11. února uplynulo pět let od chvíle, kdy papež Benedikt XVI. překvapivě ohlásil své odstoupení z úřadu. V rozhovoru na něj vzpomíná jeho osobní sekretář, maltský kněz, dnes působící jako generální sekretář Ekonomického sekretariátu Svatého stolce, mons. Alfres Xuereb, což byl jeden z mála lidí, kteří o papežovi věděli o něco více než běžní věřící. Rozhovor byl zveřejněn ve Vatikánském rozhlasu.

„Na papeže Benedikta mám velmi mnoho vzpomínek. Prožil jsem vedle něho pět a půl roku, což je poměrně dlouhá doba. S postupujícím časem hledím na tyto vzpomínky jako na stále vzácnější, jako na dar a poklad, kterého se mi dostalo. Ptali jste se, jaké vzpomínky se mi nejsilněji vryly do paměti. Samozřejmě to byly chvíle abdikace. Dobре si vzpomínám na 5. únor 2013, kdy mne papež Benedikt pozval do své pracovny a oznámil mi velké rozhodnutí o své abdikaci. Málem jsem tenkrát vykřikl, zda by se nad tím neměl ještě zamyslet, ale ovládl

jsem se, protože jsem byl přesvědčen, že se nad tím dlouho modlil. Právě v té chvíli se mi také vybavilo, jak se Benedikt XVI. v poslední době před mší v soukromé kapli dlouze zastavoval v modlitbě. A navzdory odbíjení hodin, ohlašujícímu začátek mše, zůstával usebrán v modlitbě před křížem, který je v sakristii. Došel jsem tedy k závěru, že se modlil za něco velice důležitého. Dalším silným momentem bylo veřejné ohlášení na konzistoři 11. února. Celou dobu jsem měl v očích slzy a také během oběda Svatý otec pochopil, že jsem vel-

mi dojatý. Když jsem se ho pak zeptal, zda byl ve chvíli ohlášení abdikace klidný a cítil se dobře, odpověděl rozhodným „ano“. On měl samozřejmě bolestné chvíle už za sebou. Bylo na nás, abychom to přijali jako Boží vůli. Zdrojem jeho klidu byla právě jistota, že věc dobře rozvážil, měl v sobě pokoj, jistotu, že jedná podle Boží vůle. Pak 28. února přišla chvíle odjezdu z Vatikánu do Castelgandolfa. Vše proběhlo velmi prostě, bez zvláštních ceremonií. Papež definitivně opustil apoštolský palác, stal se emeritním papežem, sešel na Dvůr sv. Damase,

kde ho pozdravil oddíl Švýcarské gardy a velký zástup zaměstnanců státního sekretariátu a dalších institucí, který se v tichosti shromáždil na dvoře. Pak se vůz s papežem vydal k heliportu. Nelze zapomenout také na velký kruh, který bílá helikoptéra opsala nad Římem. Lidé stáli na terasách střech a balkónech a mávali bílými šátky. Viděli jsme také nápisy: „Svatý otče, děkujeme“, zvonily zvony, včetně zvonu na Kapitolu.

Po příjezdu do Castelgandolfa papež velmi srdečně pozdravil místní obyvatele, kteří se tam shromáždili, a pak už se čekalo na volbu nového papeže.

Silným momentem pro mne byl okamžik loučení. Benedikt mi totiž řekl, že já zůstanu s novým papežem. Když byl zvolen papež František, napsal mu dopis, v němž mluvil o tom, že je připraven mne uvolnit, pokud mne bude potřebovat. Pak nadešel den loučení – ze Státního sekretariátu mi přišlo avízo, abych si pospíšil a rychle se sbalil, protože papež František sám otvírá kore-

spondenci. Vstoupil jsem do pracovny papeže Benedikta, abych mu oznámil, co se děje, a v slzách jsem ho poprosil o požehnání. On se postavil a požehnal mi – a takto mne propustil.“

Kdy jste se na- posled viděl s papežem Be- nediktem?

„Pozval mne k sobě v den mých narozenin, abychom spolu sloužili mše a poté posnídali. Shledal jsem ho se zcela jasnou myslí a potěšilo mne, jak jeho pohled během snídaně prozrazoval: jsem rád, že tě zase vidím. Pamatuje si velmi dobře všechny detaily, dokonce i o mé matce a jejích kočkách. Samozřejmě, po fyzické stránce je velmi křehký, když vstane, jde velmi nejistě. To všechno přirozeně souvisí s pokročilým věkem, vždyť je mu téměř 91 let.“

Myslíte, že lidé za těch pět let lidé pochopili překvapivé ges- to Benedikta XVI.?

„Někteří ano, i když si myslí, že jiní by ho ještě měli pochopit trochu lépe. Bylo to velkolepé gesto. Benedikt XVI. si uvědomil, zejména během cesty do Mexika, že už není s to vydávat se na dlouhé pouti. A v té době se připravovaly Světové dny mládeže v Brazílii. Když si tedy uvědomil, že nemůže cestovat, podnikl – podle mého názoru – heroický krok, protože myslí více na církev. Jeho láska k církvi byla daleko větší než láska k sobě samému. Nezabýval se tím, co si o něm budou myslet jiní lidé, že v tom možná uvidí nedostatek odvahy. Došel k závěru, že Bůh po něm chce tento projev vlády, v němž miluje více církev než sebe sama.“

Působil jste rok také jako se- kretář papeže Františka. Jak byste popsal vztah mezi Jo- sephem Ratzingerem a Jorge Mario Bergogliem?

„Papež František hned na počátku podal správnou definici: Je naším

privilegiem, že máme doma dědečka. Totiž máme tady historickou paměť, z níž můžeme čerpat. A jsem si jist, že papež František se ho skutečně ptá, jak některé události přesně proběhly. Pak promlouvají také gesta, od první chvíle, kdy papež František vystoupil na Loggii, aby požehnal lidem, pokoušel se také o telefonát papeži Benediktu, aby ho pozdravil. My jsme v té chvíli sledovali události v televizi, kde je telefon vždy utlumený, takže jsme vyzvánění neslyšeli. (Proto papež vyšel na Loggii tak pozdě). Ale během večeře nám zavolali znova (ptali se nás, kde jsme byli předtím) s tím, že papež František zatelefonuje po večeři. Vzal jsem si s sebou tedy přenosný telefon, protože po večeři jsme pravidelně chodili na procházku. Když se ozvali, předal jsem telefon papeži Benediktu a slyšel jsem jeho slova: Svatosti, slibuji od této chvíle svoji naprostou poslušnost a modlitbu. To jsou pro mne nezapomenutelné okamžiky.“

Čím podle vás nyní papež Be- nedikt nejvíce slouží současné církvi?

„Rozhodl se pro tento styl života v ústraní, aby se připravil na konečné setkání s Pánem. Žije hluboce duchovně a obětuje modlitby a svoji křehkost za církev. Podobně, jako to dělaly řeholnice, polské mnišky v klášteře, kde nyní žije. Ty také žily v ústraní, aby obětovaly své modlitby a utrpení za papeže a za církev.“

Vybrala Lucka

Cesarstwo wobec rodzącego się chrześcijaństwa

Chrześcijaństwo narodziło się w łonie judaizmu i przez kilka dziesięcioleci było postrzegane jako kwestia wewnętrzna Żydów. Pojawienie się wyznawców Chrystusa zostało najpierw zauważone przez religijne autorytety żydowskie. Powoli konflikt rodzącego się chrześcijaństwa z judaizmem zaczął być dostrzegany także przez władze rzymskie, przede wszystkim rzymską władzę w Palestynie, stanowiącej jedną z prowincji Cesarstwa Rzymskiego. Wciąż jednak widziano w tym „spór o słowa i nazwy i o Prawo” (Dz 18,15; 23,29). Władze rzymskie nie reagowały dopóty, dopóki nie zagrażało to porządkowi publicznemu. Spory jednak coraz częściej przybierały takie formy, że nie mogły być niezauważone. Wybuchły one wszędzie tam, gdzie chrześcijanie zaczynali być znaczącą grupą, te zaś pojawiały się tam, gdzie istniały większe skupiska Żydów. Administracja rzymska długo nie mogła zrozumieć istoty tych sporów. Przykładem była sprawa chrześcijan w Rzymie. Już cesarz Klaudiusz został sprowokowany do wypędzenia Żydów z Rzymu (Dz 18,2) z powodu „kłótni o niejakiego Chrystusa” – o czym pisze historyczny rzymski Swetoniusz. Z całą pewnością w tym czasie władze Rzymu nie odróżniały jeszcze chrześcijan.

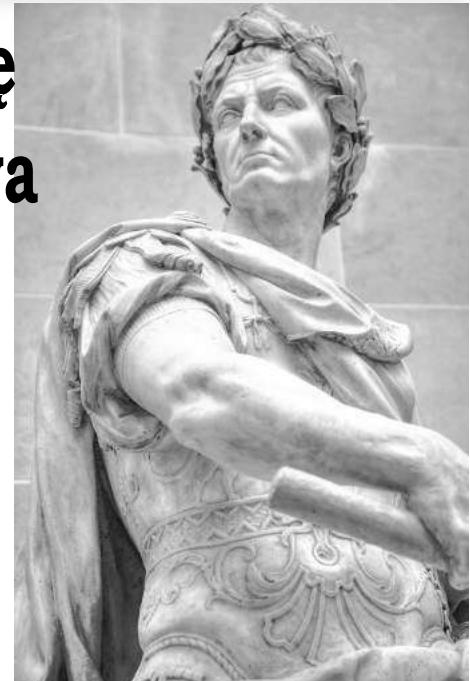

jan od Żydów. Dokąd władze rzymskie traktowały chrześcijan podobnie jak Żydów.

Sytuacja dość szybko uległa zmianie. Już w kilkanaście lat później chrześcijanie byli postrzegani jako odrębna grupa. Dowodzi tego wspomniane prześladowanie, jakie wybuchło w czasach Nerona. Zgodnie z tym, co napisał historyk Tacyt, Neron mógł oskarżyć chrześcijan o zbrodnię podpalenia Rzymu (16 lipca 64), bo ci – jak pisze dalej Tacyt – „*byli traktowani z odrazą z powodu ich niecnych obyczajów*” i ze względu na „*nienawiść ku rodzaju ludzkiemu*”. Inny historyk, Swetoniusz, nawiązując do tych wydarzeń nazywa chrześcijan „*wyznawcami nowego i zbrodniczego zabobonu*”. W obu źródłach jest imiennie mowa o „chrześcijanach”, co oznacza, że już ich odróżniano jako grupę samodzielną i odrębną. Mimo że nie stanowili rzeczywiście zagrożenia dla porządku społecznego ani dla władzy cesarskiej, Neron mógł im powierzyć rolę kozła ofiarnego. Sam Tacyt zdawał sobie sprawę, że oskarżenie o podpalenie zostało spreparowane, choć osobiście wydaje się podzielać przekonanie o ich „*niecnych obyczajach*”.

W świetle znanego świadectw prześladowanie Neroна miało zasięg lokalny (Rzym). Nie uchwalono żadnego specjalnego prawa przeciw chrześcijanom.

Skażywano ich tylko na mocy decyzji władz,

bez udowadniania im winy. Tradycja łączy z tym prześladowaniem śmierć św. Piotra i św. Pawła. Samo prześladowanie ustało z chwilą śmierci Nerona, który zmarł 9 czerwca 68 roku. W informacjach historycznych o wydarzeniach z czasów Nerona pojawiły się po raz pierwszy wzmianki o chrześcijanach.

Za następnych cesarzy istnienie chrześcijan było coraz częściej zauważane przez władze państwowie. Wynikało to głównie z coraz większej grupy wyznawców Chrystusa i ich wzrastającej obecności w życiu publicznym. Z czasów cesarza Trajana (98-117) zachował się bardzo interesujący dokument. Jest to list Pliniusza Młodszego, który jako namiestnik Bitynii zwrócił się do cesarza z prośbą o instrukcję, jak postępować z ludźmi oskarżanymi o to, że są chrześcijanami. Z przeprowadzonego przez niego dochodzenia wynika, że największą ich winą jest zwyczaj zbierania się w określonym dniu o święcie, by śpiewać pieśni ku czci Chrystusa, jako Boga. Pisze, że nie popełniali żadnego przestępstwa określonego prawem, a nawet wiązali się przysiągą, że nie będą popełniać kradzieży, robojów, cudzołóstw, krzywoprzysięstw. Pliniusz jednak

mimo wszystko pod groźbą ukarania śmiercią polecał im wyrzec się chrześcijaństwa, a dowodem miało być złożenie ofiary pogańskiej i złorzeczenie Chrystusowi, do czego jednak nic nie było w stanie zmusić prawdziwych chrześcijan. Opornych skazywał na śmierć w przekonaniu, że należy ukarać opór. Sam dopatrywał się w chrześcijaństwie tylko niegodziwego i nieumiarkowanego zabobonu, który niczym zaraza opanował miasta, osady i wioski. Z pisma Pliniusza Młodszego dowiadujemy się wielu interesujących rzeczy. List informuje o znacznej ilości chrześcijan w prowincji, których traktowano z niechęcią. Jakkolwiek nie istniały żadne ustawy antychrześcijańskie, to jednak sama przynależność do tej religii uchodziła za przestępstwo i mogła być karana śmiercią. Jednocześnie pismo Pliniusza ukazuje na stan wiedzy władz rzymskich na

temat chrześcijan: znano ich niektóre zwyczaje, ogólne zasady życia, wiedziano o ich wierności Chrystusowi, choć z drugiej strony były znane przypadki, kiedy pod wpływem tortur wyrzekano się Chrystusa. W odpowiedzi na list cesarz Trajan wyraził uznanie dla sposobu postępowania swego namiestnika. Potwierdził słuszność karania za samo bycie chrześcijaninem o ile oskarżenie takie zostanie udowodnione. Nie polecił natomiast wyszukiwania chrześcijan, a anonimowe oskarżenia nakazał bagatelizować. Wobec tych chrześcijan, którzy wyrażają gotowość powrotu do starej religii zalecał stosowanie prawa łaski i odstąpienia od wymierzania kary.

Chociaż następni cesarze prowadzili politykę religijną w duchu cesarza Trajana, to jednak dochodziło coraz częściej do represji i prześladowań chrześcijan. Wprawdzie nie wyda-

wano w tej dziedzinie ani nowych praw, ani nowych dyrektyw, ale co najmniej niechętny chrześcijaństwu stosunek władz rzymskich sprzyjał antychrześcijańskim wystąpieniom. Przykładem może być cesarz Marek Aurelius (161–180), któremu wprawdzie przypisuje się przychylne nastawienie wobec chrześcijan, ale w rzeczywistości nimi gardził za ich gotowość umierania w nadziei życia wiecznego, a w jego dekrecie przeciw ludziom rozniecającym niepokoje przez „zabonne wierzenia“ dopatrzyć się można działania skierowanego wprost przeciw chrześcijanom.

Andrzej Łukosz

S kolárkem v kuchyni

Máme před sebou ještě celý měsíc doby postní, přichází pátek a v nejedné z našich kuchyní vyvstává otázka, co zas připravit, aby to bylo chutné a zároveň, aby byly splněny postní předpisy... a k tomu ještě vidina Velkého pátku a co? Zas ty brambory s kyškou nebo krupička s máslem a kakaem? Zkusme dnes sáhnout do tradic a chutí slezské, tedy naší kuchyně... Nabízím tedy **hekele**, někteří toto jídlo nazývají **hekerle** a někteří zapisují tento název jako **häkele** nebo **häkerle**... Zval jak zval, psal jak psal, jde o výborný sled'ový salát...

Potřebujeme:

- 3 nebo 4 ks. slaněčků (sled'ové filety naložené ve slané vodě, matiasy, nebo prostě herringy)
- 1 nebo 2 natvrdo uvařené vejce
- 2 kvašené okurky střední velikosti (ne z octu, ale ze slané vody)
- 1 menší cibule nebo celá jarní cibulka (její bílá a zelená část)
- 2 čajové lžičky hořčice (francouzské, dijonské - aby bylo ostřeji, nebo medové či plnotučné - aby bylo jemněji)
- trocha bílého nebo černého (dle chutí) mletého pepře
- dle libosti: trocha sekaného zeleného kopru.

Slaněčky naložíme do vlažné vody a ponecháme na 15-30 min., potom opláchneme a pořádně vysušíme papírovým ručníkem. Následně sledě, okurky a vajíčka nakrájíme na drobnou kostku. Pokud použijeme cibuli, také ji nakrájíme na drobnou kostku. Pokud použijeme jarní cibulku, celou nasekáme nadrobno. Taktéž nadrobno nasekáme zelený kopr. Všechno sesypeme do nějaké misky a promícháme s hořčicí a dochutíme pepřem. Vůbec nepoužíváme sůl! Hotový sled'ový salát dáme na min. hodinu do chladničky.

Můžeme servírovat s vařeným bramborem a máme tak postní oběd, nebo s pečivem a tím pádem máme výbornou večeři. Salát můžeme „upravit“ také ručním sekáčem nebo „prohnat“ strojkem na mletí masa a rázem máme skvělou, páteční pomazánku... niech Wom šmakuje :) Dobrou, postní chut' :)

Przemek

Křížová cesta

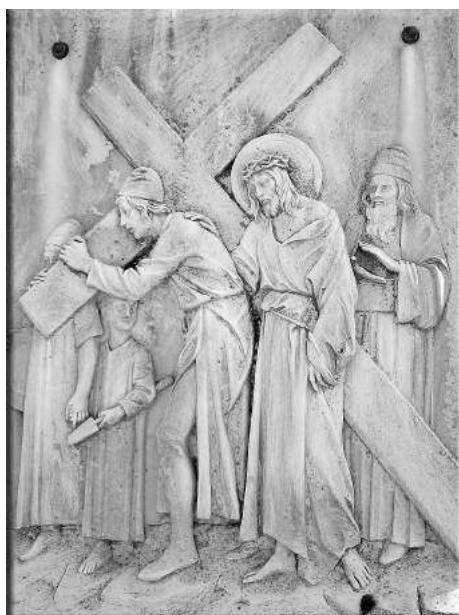
Postní doba se v našich kostelích nese ve znamení jedné informace, která se pravidelně opakuje a ve většině případů je přehlížená, nebo minimálně nezanechává v nás žádné konkrétní stopy. Jedná se tady o typickou postní pobožnost, tedy o Křížovou cestu. Někteří očekávají nějaké formy duchovní obnovy v době postní, jenže co může být lepšího, než alespoň jednou za týden si dopřát tu půlhodinu rozjímání o Ježíšově utrpení a Jeho smrti pro naši spásu? Není zapotřebí hledat nějaké aktivity, když nám tradice Církve nabízí formy ověřené více než stoletou praxi. Ano, jedná se tady o formy hodně hluboko zakoreněné v katolické zbožnosti.

Počátky Křížové cesty sahají 5. století, kdy poutníci do Svaté země v Jeruzalémě průvodem procházeli cestu od domu Piláta ke Golgotě, nesoucí kříž a se svícemi v rukou se modlili a rozjímalí o umučení Páně. Jelikož v raném středověku cesta do Svaté země pro většinu věřících z Evropy nebyla možná, a kvůli její islamicizaci se stala nebezpečná, začala se z Bologne šířit

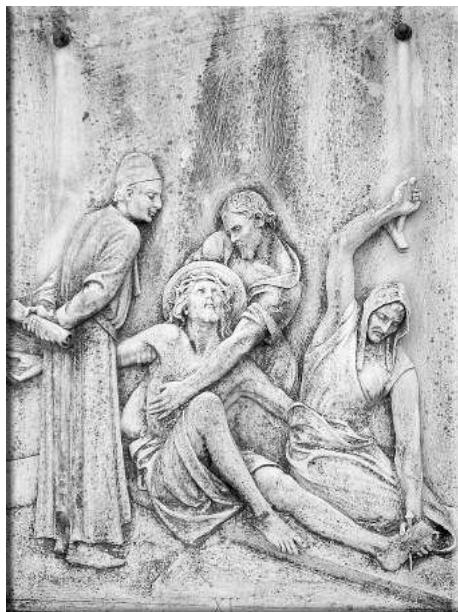
praxe stavění tzv. jeruzálemských míst, která byla jakousi napodobeninou Via Dolorosa v Jeruzalémě. Tato praxe se velice rozšířila po celé Evropě. Na českých zemích byla první Křížová cesta vybudovaná v pol. 17. stol. na Svatém Kopečku u Mikulova. Tehdy se také začal formovat počet zastavení jak jej známe dnes, tedy čtrnáct, ale nebyla to ještě jednotná praxe a v různých pramenech můžeme najít třeba 25 nebo 29 zastavení. K extrému došlo ve Vambeřicích, kde bylo 100 zastavení. K veliké popularizaci této pobožnosti se hodně přičinili františkáni.

trochu zapomenutou, ale skvělou možností ponořit se do prožívání a rozjímání o Ježíšově umučení.

Křížovou cestu, jak ji známe dnes, se 14 zastaveními uznal papež Klement XIII. v roce 1731 jako závaznou pro celou římskokatolickou církev i přesto, že ne všechna zastavení mají své zakotvení v Písma svatém. Papež Benedikt XIV. v roce 1746 spojil zbožné prožití pobožnosti Křížové cesty s možností získat plnomocné odpustky za obvyklých podmínek. K hromadnému rozšíření popularity Křížové cesty v českých zemích došlo v průběhu 19. stol. a do dnes je sice mnohými

Za zmínku také stojí zavedení sv. Janem Pavlem II. tzv. biblické Křížové cesty, která má také 14 zastavení, ale plně zakotvených v Písma svatém. Ta zastavení jsou:

- I. Ježíš v Getsemanské zahradě;
- II. Ježíš zrazený Jidášem;
- III. Ježíš odsouzený Sanhedrinem;
- IV. Petr zapírá Ježíše;
- V. Ježíš souzen Pilátem;
- VI. Ježíš bičován a trním korunován;
- VII. Ježíš přijímá kříž na svá ramaena;
- VIII. Šimon z Kyreny pomáhá Ježíšovi nést kříž;
- IX. Ježíš potkává jeruzálemské ženy;
- X. Ježíš přibít ke kříži;
- XI. Ježíš slibuje své Království lotrovi, který lituje;
- XII. Matka a milující učedník pod Ježíšovým křížem;
- XIII. Ježíš umírá na kříži;
- XIV. Ježíš sundán z kříže a uložen do hrobu.

Zkusme si najít čas pro absolvování této cesty naší spásy s Ježíšem, ať už v tradiční nebo biblické podobě...

Przemek

Soutěž!! Soutěž!!! Konkurs!! Konkurs!!!

Drazí Farníci, Farnice a Farničata.

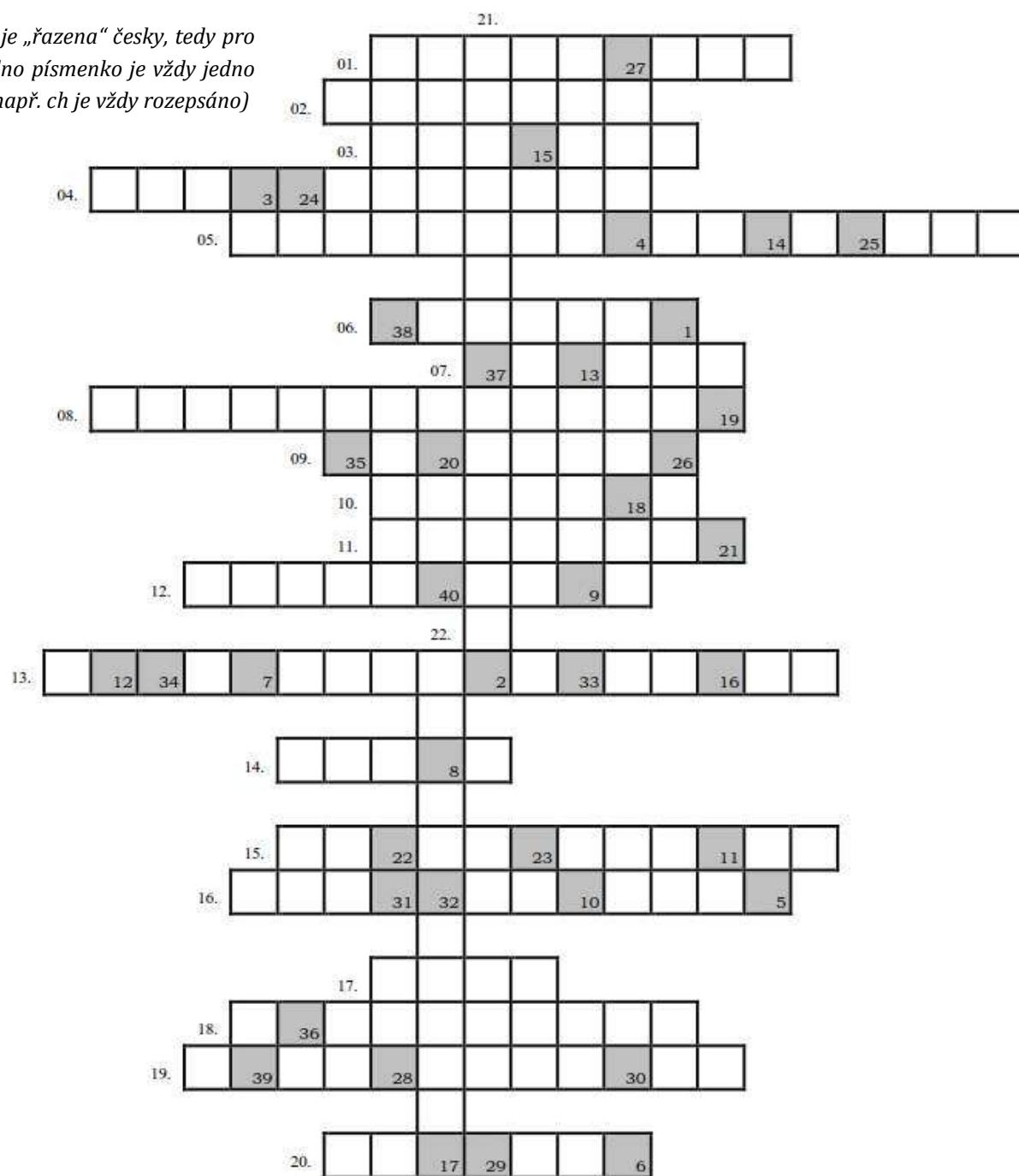
Připravili jsme si pro vás opět soutěž v podobě křížovky. Ve hře jsou **3 poukázky** (v hodnotě 500 Kč, 300 Kč a 200 Kč) do knihkupectví U Svatého Kříže v Karviné.

Tajenu můžete buď posílat na redakční mail, nebo napsat na papír a vhodit do krabičky, která bude od 04.03. v kostele. K tajence prosíme připište své jméno a příjmení a nějaký kontakt na sebe (telefon, e-mail).

Termín: **neděle 25.03.2018**

Výherci budou losováni. Vyhodnocení soutěže bude v příštím čísle Naší farní rodiny.

Křížovka je „řazena“ česky, tedy pro každé jedno písmenko je vždy jedno okénko (např. ch je vždy rozepsáno)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19		
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

1. Úkryt prvních křesťanů.
2. Zaeufratský místodržitel (viz kniha Ezdráš).
3. Přeložil Písmo svaté do latiny.
4. Král babylónský.
5. Jména tří Jóbových přátel .
6. Zpěv na začátku Eucharistické modlitby.
7. Význam názvu biblického města Bábel (viz Gn 11).
8. Otec krále Davida.
9. Biblický netvor.
10. Osvobození od některého církevního zákona.
11. Jinak uvedení.
12. Král královny Ester (viz Est 7).
13. Patron misií, jezuita.
14. Nazýváme tak sochu Marie s mrtvým Ježíšem.
15. Král Šalemu, jehož jméno je používané k označení Krista (viz Žd 5).
16. Jména tří Noemových synů.
17. Slovo, které zaznívá na konci modlitby.
18. Slavnostní akt svěcení.
19. Křest nás z něho očišťuje.
20. Svatodušní svátky.
21. Patronka misií, karmelitka.
22. Příprava dospělých ke křtu.

Z redakční pošty

Sněm UKŽ a duchovní obnova v Praze

V pátek 16.02.2018 jsme se 4 členky vypravily na setkání UKŽ v Praze. Setkání proběhlo odpoledne ve Farním klubu u kostela Panny Marie Sněžné. Letos se nás sešlo poskrovnu. Podepsalo se na tom chřipkové období. Chyběly členky z Českých Budějovic. Byly jen z Prahy, z Přeštic a z Karviné. Hovořilo se o činnosti UKŽ. Setkání bylo zakončeno mší sv. v kostele P.M. Sněžné.

V sobotu proběhla duchovní obnova pro ženy, pořádaná UKŽ Praha, vedl otec biskup Václav Malý. V první části uvažoval nad 13. veršem z 2. kap. proroka Joela „roztrhněte svá srdce a obrat'te se k Bohu“. Roztrhnout srdce znamená obnovit srdce, otevřít ho pro Boha. Každý máme na srdeci nějaké jizvy (zklamání, nedůvěra apod.) a máme se snažit odstraňovat tyto jizvy, jinak jsme nesvobodní. Obrátit se k Bohu znamená připustit si jeho blízkost. Bůh touží po naší blízkosti, po srdeci, ne po našich výkonech. Jsme nositeli Božího života v nás. Je třeba uvědomit si svoji jedinečnost.

V druhé části uvedl některé body z postní promluvy sv. otce Františka. Vystříhat se falešných proroků, nenechat vychladnout své srdce. Máme být vynalézaví v dobru pro druhého člověka. Pamatovat na modlitbu, almužny. Umět se ztišit. Půst i ve slovech. Po každé části bylo půlhodinové setrvání v tichosti a rozjímání. Duchovní obnova byla zakončena společným obědem a na závěr mší sv. slouženou otcem biskupem.

V neděli jsme si udělaly svůj program. Navštívily jsme opět školské sestry na Břevnově, kde jsme se zúčastnily mše sv. a pak společného oběda. Večer jsme se vraceely zpět domů. Byly to krásné 3 dny prožité v duchovní blízkosti Pána.

Za Unii katolických žen Eva Hellerová.

P.S.: V rámci poutě do Píště 6.8.2017 si tam údajně zapomněla účastnice od nás tašku, ale nikdo se zatím o ní nepřihlásil. Tato taška je v knihkupectví U sv. kříže, kde je možno si ji vyzvednout.

LIKVIDACE LEPRY

Společenství pomocníků misijních leprosáří

Czech Leprosy Relief

Josefská 43/4, 118 00 Praha 1

telefon: (+420) 222 514 201

e-mail: LL@likvidacelepry.cz

V neděli 11. února, kdy jsme slavili svátek Panny Marie Lurdské jsme si připomněli Světový den nemocných a mnozí nemocní během bohoslužeb přijali Svátost nemocných. Také 28. ledna si veřejnost připomněla již 65. Světový den malomocných. Neměli bychom zapomínat, že touto „biblickou nemoci“ a jejími následky stále trpí miliony lidí. V současnosti se malomocenství nejvíce šíří v jihovýchodní Asii, dále v Africe a Jižní Americe. Málo se také ví, že poslední kolonie malomocných v Evropě byla na řeckém ostrově Spinalonga. Praktiky podobné středověkým tu úspěšně fungovaly až do roku 1957.

Díky darům mnoha našich bratří a sester muže dílo LIKVIDACE LEPRY déle než čtvrt století účinně pomáhat lidem trpícím malomocenstvím. Nezapomínejme na ty nejubožejší sestry a bratry, kteří nejsou pro „velký svět“ zajímaví. Naše pomoc je pro ně nadějí a pro mnohé i záchrannou. Můžeme pomoci modlitbou a v neposlední řadě i finančním darem.

Até Pán Bůh žehná dobrému dílu.

Málo může znamenat mnoho

Léčba pacienta
v raném stádiu malomocenství
stojí přibližně 200 korun.

Konto LL: 2400259272/2010

Pomozme jim žít !

*Ti, kdo by neměli možnost poslat finanční dar přímo nebo by chtěli přispět menší částkou, mohou tak učinit prostřednictvím manželů **Kristiny a Václava Schwarze**, kteří odešlou peníze na konto Likvidace Lepry stejným způsobem, jak posílají Vaše finanční dary na Rádio PROGLAS a Televizi NOE. Nezapomeňte připsat jméno a adresu dárce.*

K. a V. Schwarzovi

Tisková zpráva Charity Český Těšín, 30. 1. 2018

Tříkrálové koledování je u konce, pokladničky jsou rozpečetěny

Český Těšín - Charita v Českém Těšíně dokončila rozpečetování pokladniček. Snaživí koledníci Charity Český Těšín v rámci celonárodní Tříkrálové sbírky tento rok vykoledovali 1 067 335 Kč, což je o 137 tisíc Kč více než v předchozím roce. Poprvé za celou historii Tříkrálové sbírky v rámci Charity Český Těšín se podařilo vybrat více než jeden milión korun. Celorepublikově byl tento ročník sbírky také rekordní s celkovým výnosem 114 083 868 Kč, v naší ostravsko-opavské diecézi byl překonán loňský výnos koledování a celková částka činí 17 853 512 Kč.

V období prvních 14 dní měsíce ledna navštěvovali již tradičně naše domovy tříkráloví koledníčci, přinášející koledu a přání požehnaného roku 2018. Poslední pokladničky byly rozpečeteny 25. 1. 2018 a tento den byl také znám celkový výsledek koledování. „Zpočátku jsme takový úžasný výsledek nečekali, ale při postupném rozpečetování jsme byli čím dál tím více optimističtí. Některé obce nás překvapily dvojnásobným navýšením vykoledované částky oproti roku 2017“, sdělila Kamila Malyszová. Pozitivně se projevilo i dobré počasí během prvního týdne koledování, který je nejdůležitější. Mrazivé počasí nastalo až během druhého týdne, ale koledníci jsou připraveni i na tyto ztížené podmínky a statečně koledovali i přes nepřízeň počasí.

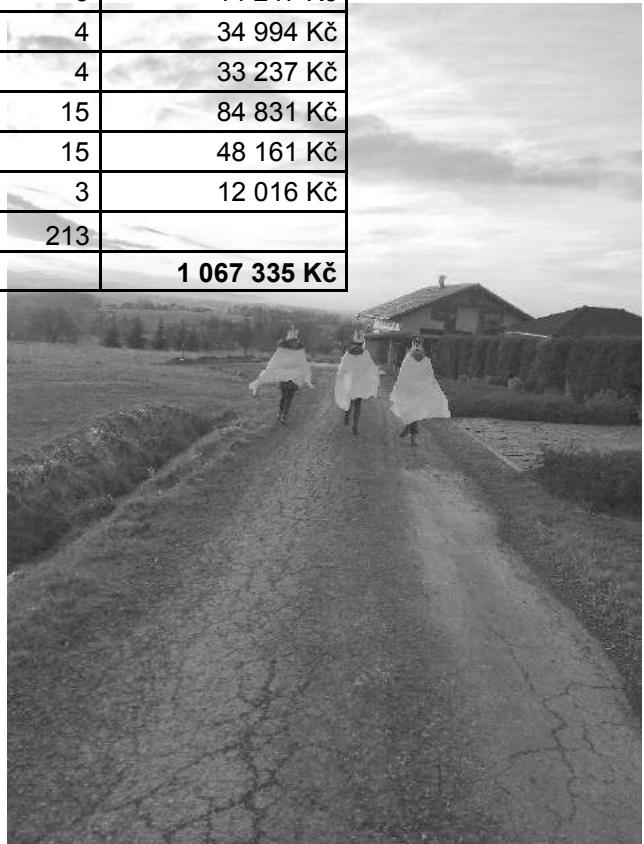
Kromě vybraných peněz v pokladničkách se našla jako již tradičně rybí šupina, ale také několik mincí zahraničních měn, např. americký dolar, chorvatská kuna, polské zloté a také již neplatné československé mince. „Některé pokladničky bohužel zůstaly prázdné z důvodu nedostatku dobrovolníků ve věku nad 15 let, kteří dohlížejí na malé koledníčky. V budoucnu bude potřeba zvýšit zájem o aktivní účast při koledování, neboť koledníků je stále nedostatek a některé oblasti zůstaly nepokryté“, vyjádřila se koordinátorka Tříkrálové sbírky Věra Zlá.

„Jménem Charity Český Těšín srdečně děkuji všem, kteří se na Tříkrálové sbírce 2018 podíleli. Veliký dík patří všem dárcům za štědré přijetí charitních koledníků, organizátorem za jejich pomoc se zabezpečením sbírky a zejména všem malým i velkým koledníkům, bez nichž by sbírka nebyla možná,“ děkuje ředitelka Charity Český Těšín Ing. Monika Klimková.

Kompletní výsledky sbírky, stejně jako výčet schválených záměrů, ke kterým bude sbírka využita, jsou k dispozici na webových stránkách Charity Český Těšín – www.ceskytesin.caritas.cz.

chčt

obec	počet po-kladniček 2017	výnos z koledo-vání 2017	počet po-kladniček 2018	výnos z koledo-vání 2018
Albrechtice	5	20 928 Kč	4	41 971 Kč
Český Těšín	60	320 748 Kč	60	342 528 Kč
Český Těšín - valuty				2 142 Kč
Chotěbuz	4	41 730 Kč	4	47 171 Kč
Dolní Domaslavice	5	12 768 Kč	5	18 406 Kč
Dolní Tošanovice	3	11 770 Kč	3	10 376 Kč
Havířov	30	63 857 Kč	30	91 402 Kč
Hnojník	10	53 142 Kč	13	59 250 Kč
Horní Bludovice	2	3 195 Kč	2	0 Kč
Horní Domaslavice	4	30 930 Kč	4	31 831 Kč
Horní Suchá	5	30 128 Kč	4	23 781 Kč
Horní Tošanovice	3	13 692 Kč	3	15 085 Kč
Karviná	24	83 468 Kč	25	78 615 Kč
Komorní Lhotka	7	41 356 Kč	7	40 291 Kč
Petrovice u Karviné	4	23 211 Kč	5	37 000 Kč
Ropice	3	12 119 Kč	3	14 247 Kč
Soběšovice	4	24 468 Kč	4	34 994 Kč
Stonava	4	16 260 Kč	4	33 237 Kč
Těrlicko	15	68 833 Kč	15	84 831 Kč
Třanovice	15	43 404 Kč	15	48 161 Kč
Věropolí	3	13 910 Kč	3	12 016 Kč
	210		213	
Výnos		929 917 Kč		1 067 335 Kč

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

26.02.2018-08.04.2018

(stav ke dni: 23.02.2018)

po 26.02.	8:00 Pl Za + Marię Hamplową, + męża Alojzego, + rodzinę, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny 17:00 Cz Za zmarłej z naszej farności pochabené tento měsíc bez mše svaté
út 27.02.	8:00 Cz Za + małżelów Dordowy
st 28.02.	8:00 Pl Na podziękowanie za 75 lat życia 17:00 Cz Za + Viléma Kunze (9.výr.+) a za + rodiče z obou stran
čt 01.03.	8:00 Cz Za + Marcitu Špačkovou, za żyjących członków rodziny, przedewsztem dzieci Ivetu, Romana, Žanetu, Miroslava a małżela Miroslawa 17:00 Pl Za żyjących i + członków wspólnoty Żywego Różańca
pá 02.03.	7:00 Cz Za + Josefowi Wiechecovou, małżela Jindřicha, Terezii Tobolovou, małżela Jindřicha a za celou żyjącą rodzinę Wiechecovou 8:00 Pl Za + Hubertę Antošką, jego + żonę, za + Jana Hrabicha, za + prof. Rafaela Sázela, za + Ericha Stuchlíka, za + dr Josefa Pulcera oraz za dusze w czystcu, o których nikt nie pamięta 17:00 Cz Na podziękowanie za 80 lat życia, s prosbou o Bożego pożehnania do dalszych lat
so 03.03.	8:00 Cz Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské 17:00 Pl Za + Karola Szwedę, rodziców z obu stron, z prośbą o Bożą pomoc dla żyjących członków rodziny
ne 04.03.	6:30 Pl Za naszą wspólnotę parafialną 8:00 Cz Za + Ericha Hlawiczku (21.výr.+) a dusze w oczistci 9:30 Pl Za + Alojzego Wawrzyczka (5.roczn.+), jego syna Rudolfa i dusze w czystcu cierpiące 11:00 Cz Za Arnošta Ponču, jeho rodiče a za żyjących członków rodziny do ochrany Bożego i Panny Marie 18:45 Cz Za + Eliáše Virostka, małżelki Anny a Parasku, syny Michala, Jozefa, dcery Marii, Anny a za ochranę żyjących rodzin
po 05.03.	8:00 Pl Za + Julię Chyrowską, męża, syna, córkę i synową, za rodzinę Chyrowską, Kolkową i dusze opuszczone 17:00 Cz Za + zetę (10.výr.+), s prosbou o spásu
út 06.03.	8:00 Cz Za + małżela Arnošta, rodiče z obu stron a za żyjących członków rodziny s prosbou o dar víry
st 07.03.	8:00 Pl Za + z rodziną Dzindzielów, Kocurów i za + pokrewieństwo 17:00 Cz Za + Jiřinu Košářovou (nedož.90) a za żyjących członków rodziny, s prosbou o Bożego ochranu a pożehnania
čt 08.03.	8:00 Cz Za + małżela Adolfa Lipku, + syna Adolfa, rodiče a sourozence, dusze w oczistci, za + rodiče Josefa a Marii Górecké, za + Elišku Góreckou a za żyjących członków rodziny, s prosbou o Bożego ochranu 17:00 Pl Za + Irenę i Bronisława Palów, rodziców z obu stron i za dusze w czystcu
pá 09.03.	8:00 Pl 17:00 Cz Za + Františku Balwarovou, małżela a + syna Josefa, s prosbou o dar zdrowí pro żyjących członków rodziny
so 10.03.	8:00 Cz O Bożego pożehnania pro rodzinę Dordovou, Frydlarovou a Salantajovou 17:00 Pl Za + rodziców i rodzeństwo z obu stron oraz za żyjących członków rodziny
ne 11.03.	6:30 Pl Za rodziców Rudolfa i Annę Kunzów oraz za Alberta Sedlaczka 8:00 Cz Za + Antonína Motyku (nedož.65) a za dusze w oczistci 9:30 Pl Za + Annę i Antonína Macurów oraz rodziny z obu stron 11:00 Cz Za Jiřinu Hanzlovou a za żyjących członków rodziny, s prosbou o ochranę Bożego i Panny Marie 18:45 Cz Za nasze farní společenství
po 12.03.	8:00 Pl Za + Emanuela i Marię Gawłowskich oraz za + z rodziną Danelów i Gawłowskich 17:00 Cz Za + Antonína a Marii Mlejnky, jejich rodiče a brata Zdeňka
út 13.03.	8:00 Cz Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
st 14.03.	8:00 Pl 17:00 Cz Za umierající s prosbou o přímluvu sv. Josefa
čt 15.03.	8:00 Cz Za rodiče Plichtovy a Kovárikovy, za dusze w oczistci a s prosbou o ochranę Panny Marie a dary Ducha Świętego pro celou żyjącą rodzinę 17:00 Pl Za + Józefa Böhma, rodziców z obu stron, brata Józefa, Stefanię Wilczek oraz za żyjącą rodzinę, powierzając ją Bożej Opatrzności
pá 16.03.	8:00 Pl Za + rodziców Marii i Józefa Parchańskich, powierzając ich Opatrzności Bożej 17:00 Cz Za + Helenę a Viktora Sembolovy a za + rodzinę Rondikovou, s prosbou o ochranę a Bożego pożehnania pro żyjących członków rodziny
so 17.03.	8:00 Cz Za + Jadwigę Morcinkovou, rodiče, sourozence Herminu Köhne, bratra, małżela, rodiče a dusze w oczistci 17:00 Pl Za Valentina Swiridowa (25.roczn.+), za rodziców z obu stron, za dusze w czystcu oraz za żyjących członków rodziny

	6:30	Pl	Za + rodziców Elżbietę i Józefa Wawrzyczek
ne 18.03.	8:00	Cz	Za + Boleslava Brodu (9.výr.+) a za duše v očistci
	9:30	Pl	Za + Brunona Wierzgonia, siostrę, brata i rodziców
	11:00	Cz	Za + Milana Vlasáka, rodíče Hanzlovy a Vlasákovy, za + členy rodiny Tomicové a Polokové a do ochrany Boží za žijící členy rodiny Vlasákové a Langové
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 19.03.	7:00	Cz	Za + a žijící Josefy z rodiny, s prosbou o ochranu a přímluvu Panny Marie Fryštátské
	8:00	Pl	Za + Josefa Juránka, rodziców i żyjących członków rodziny, z prośbą o opiekę Bożą i wstawiennictwo Matki Bożej Frysztackiej
	16:00	Pl	Za + Walerię Derlichową, męża Alfonsa i rodziców z obu stron
	17:00	Cz	Na poděkování za 80 let života maminky, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání, a za žijící členy rodiny Jonášové, Brunowské, Petruškové, Kutné a Sedláčkové
út 20.03.	8:00	Cz	Za + manžela Emila Machalu, rodíče Pavla a Andělu Machalovy, rodíče Františka a Marii Kučerovy a duše v očistci
st 21.03.	8:00	Pl	
	17:00	Cz	Na poděkování Pánu Bohu za 85 let života Štefana Osifa, s prosbou o zdraví, sílu a Boží ochranu do dalších let
čt 22.03.	8:00	Cz	
	17:00	Pl	Za + Maxmiliana i Stefanię Niezgodów, córkę, wnuczkę, rodziców z obu stron, rodziny Polokowej, Niezgodową, Annę Janiurkową, dusze opuszczone, z prośbą o laski Boże dla żyjących członków rodziny
pá 23.03.	8:00	Pl	O nowe powołania kapłańskie i zakonne
	17:00	Cz	Za + Vasila Hutníku, manželku Annu, syny Jana, Vasila, Michala, dceru Annu, Veronu, zetě Josefa, s prosbou o ochranu žijících členů rodiny
so 24.03.	8:00	Cz	Za + Otakara Pašku, Adélu Paškovou, Jana Paška, kněze Františka Kánika, Alenu Bajgerovou a za živou rodinu
	17:00	Pl	Za + Stefanię Brecherową, męża Franciszka, + wnuka Andrzeja, rodziców z obu stron oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Bożej
ne 25.03.	6:30	Pl	Za + Gerarda Wierzgonia, rodziców z obu stron oraz żywą rodzinę
	8:00	Cz	Za + Arnoštu Wojcikovou, jejího manžela Karla, rodíče Magdalénu a Ludvíka Špandlovou a za + Milana Gila
	9:30	Pl	Za + Józefa Podstawkę, jego żonę Lilianę oraz rodziców z obu stron
	11:00	Cz	Za + rodinu Kondziolkovou a Svrčinovou, za + Josefa Křistka, syna Josefa, za + Josefa Golasowskiego, rodíče a tetu Stěpánku
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 26.03.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
út 27.03.	7:00	Cz	Za + Leopolda Marcola, manželku a za + z rodiny
st 28.03.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Hermínu a Adolfa Poledníkova a za jejich + příbuzné
čt 29.03.	18:00	Pl	Wieczerza Pańska: Za + i żyjących kapelanów
pá 30.03.	15:00	Cz	Liturgie Umučení Páně
so 31.03.			
ne 01.04.	4:00	Cz	Paschální vigilie:
	/Pl	Za naše farní společenství a za dobrodince farnosti	
	8:00	Cz	Za + Vlastu Žilovou, Olgu Bělíkovou a za žijící členy rodiny Žilové, Bělíkové a Dordové
	9:30	Pl	Za + z rodziną Śniegoniów, Roudenskich i Bouzków
	11:00	Cz	Za + Jozefa Ertla a do ochrany Boží za žijící rodiny Ertlou, Vašutovou a Buchtovou
	18:45	Cz	Za žijící rodinu, děti, vnoučata, o větší víru, pokoru, trpělivost, zdraví, porozumění a dary Ducha Svatého
po 02.04.	6:30	Pl	Za + rodziców Antoniego i Annę Podstawków, za żyjących członków rodziny i dusze w czystcu cierpiące
	8:00	Cz	Za + Rudolfa a Katerinu Macurovou a za rodíče z obou stran
	9:30	Pl	Za + Marię i Josefa Holleinovou, rodinu Faranovou, Kůtovou a Lotterovou
	11:00	Cz	
út 03.04.	7:00	Cz	
st 04.04.	7:00	Pl	Za + Magdalene Zawiszową, jej męża, za żyjących i + z rodziną Zawiszów, Poledników, Bernatików, Spaňhelów i za dusze w czystcu
	18:00	Cz	Za + Zlatici Šafovou, Gretku Tobolovou a Luboše Twardzika
čt 05.04.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	Za + Helenę i Rudolfa Raszyk
pá 06.04.	6:00	Cz	
	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Emílie Sztefkovou (nedož.84), do ochrany Panny Marie za celou žijící rodinu a za duše v očistci

so 07.04.	7:00 Cz Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną
ne 08.04.	6:30 Pl Za męża Stanisława Macurę oraz za rodziców z obu stron
	8:00 Cz Za + Ondreje Capka (nedož.71) a za celou žijící rodinu
	9:30 Pl Za + Henryka i Janinę Hanzłów, + Franciszka i Pawlinę Klusów oraz za żyjących członków rodzin, powierzając ich Bożej Opatrzności
	11:00 Cz Za + Amálie Szkutovou, manžela a rodiče Radecké, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu a přímluvu Matky Boží
	18:45 Cz Za nová kněžská a řeholní povolání

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné v úředních hodinách ve farní kanceláři!

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

**Od 26.03.2018 platí v naší farnosti letní pořad bohoslužeb.
Mše sv. ve všední dny a sobotu budou: ráno v 7:00, večer v 18:00.**

Co nás čeká..a nemíne

Pravidelná setkávání farních společenství:

Angličtina (Beginner)	středa 17:00-18:30
Angličtina (Elementary)	pondělí 18:00-19:30
Biblická hodina	1. a 3. čtvrtok v měsíci v 19:00
Biblické společenství	úterý v 18:00
Farní volejbal	pátek 19:00 (ZŠ Dělnická)
Komorní sbor	pondělí 16:00-17:45
Kostelníci	aktuálně, dle potřeby
Ministranti	2. a 4. pátek v měsíci v 15:30
Podávající sv. přijímání	2. pondělí v lichém měsíci v 19:00
Polska schola	wtorek 15:15
Redakční rada NFR	1. sobota v měsíci v 14:00
Schola (česká)	každý pátek v 16:30, každou neděli 9:00-10:00
Scholička	každý pátek v 15:45
Společenství seniorů	2. a 4. čtvrtok v měsíci v 9:30
Společenství mládeže	1. a 3. pátek v měsíci v 19:00
Společenství mladých manželů	1. pondělí v měsíci v 17:00
Společ. Sekulárního františkánského řádu	4. neděle v měs. v 15:00 (katech. dům)
Společenství starších manželů	bude upřesněno
Společenství středních manželů	3. úterý v měsíci v 19:00
Unie katolických žen	2. a 4. čtvrtok v měsíci v 16:00
Varhaníci	2. pondělí v sudém měsíci v 19:00
Zvoníci	3. pátek v měsíci v 19:00

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok - začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 16:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci - 02.03. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 8:00 PL; a v 16:45 hod. CZ. Od 15:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků bude v březnu o týden později, tedy 09.03 po večerní mši svaté.

Návštěvy nemocných:

pátek 02.03. od 9:00

19.03. od 9:30 předvelikonoční návštěva nemocných, ke kterým kněží nechodí pravidelně, každý měsíc. Nemocné je možné přihlásit (uvést jméno, příjmení, adresu a tel. kontakt) do neděle 18.03. na tel. čísle 596 314 455.

Římskokatolická farnost Karviná
pod záštitou Papežské rady pro novou evangelizaci

Vás zve k prožití

24 HODIN PRO PÁNA

v pátek 9. 3. 2018 od 17:00 do 21:00 hodin

17:00 mše svatá a křížová cesta
cca od 18:00 vedená adorace
cca od 19:30 tichá adorace
21:00 modlitba za město, ukončení adorace

v kostele Povýšení sv. Kříže v Karviné

Po celou tu dobu bude
otevřen kostel k modlitbě,
vystavena Nejsvětější svátost k adoraci,
přítomen kněz nabízející svátost smíření či rozhovor.

Postní pobožnosti

każdy czwartek po wieczornej mszy św.
Droga Krzyżowa PL - prowadzona przez
parafian

každý pátek po večerní mši sv.
Křížová cesta CZ - vedená farníky

25.02., 2. neděle postní, v 15:00 umělecké ztvárnění **Křížové cesty**. Zazní duchovní slovo doprovázené varhanní improvizací.

04.03., 3. niedziela Wielkiego Postu, o godz. 15:00
Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym, część 2.

11.03., 4. neděle postní, v 15:00 **Křížová cesta** s postní promluvou.

18.03., 5. niedziela Wielkiego Postu, o godz. 15:00
Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym, część 3.

25.03., Květná neděle, v 15:00 **kající pobožnost**. Po ní zpovědní odpoledne.

Rozšířená možnost předvelikonoční zpovědi:

- čtvrtek **22.03.** od 9:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:00 hod.
- pátek **23.03.** od 9:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:00 hod.
- sobota **24.03.** od 9:00 do 11:00 hod.
- neděle **25.03.** od 15:00 do 18:45 hod. (**budou také cizí zpovědníci**),
v 15:00 hod. postní kající pobožnost ve farním kostele ve Fryštátě (CZ).
- pondělí **26.03.** od 9:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:00 hod.
- úterý **27.03.** od 9:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:00 hod.
- středa **28.03.** - půl hodiny před bohoslužbami.

Prosíme, neodkládejte velikonoční zpověď na poslední chvíli. Během Paschálního tridua a Velikonočních svátků se zpovídat nebude. Pamatujme, že z církevních přikázání vyplývá povinnost pro každého katolického křesťana, aby přijal Tělo Páně právě v době velikonoční, tedy před-velikonoční zpověď je tou nejdůležitější během celého roku.

Velikonoční svátky

ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Fryštátě

Květná neděle 25.03. mše svaté jako obvykle o nedělích. **Požehnání ratolestí** bude během bohoslužeb v 8:00 a v 9:30 hod. Začátek obou mší u kostela sv. Marka o 15 min. dříve, pak průvod s ratolestmi do farního kostela.

Všechny bohoslužby po celý Svatý týden budou ve farním kostele Povýšení sv. Kříže.

Zelený čtvrtok 29.03.

- **9:00 hod.** - Missa Chrismatis, mše svatá s posvěcením oleje nemocných, oleje katechumenů, svatého Křízma a obnovením kněžských závazků v katedrále Božského Spasitele v Moravské Ostravě
- **18:00 hod.** - msza św. Wieczerzy Pańskiej z umyciem nóg (PL)
- **do 21:00 hod.** - možnost adorace v Getsemanské zahradě.

Velký pátek 30.03. - den přísného pústu

- **8:30 hod.** - ranní chvály (CZ) a pak obnovení adorace v Getsemanské zahradě do 14:30 hod.
- **15:00 hod.** - liturgie Umučení Páně (CZ)
- **do 19:00 hod.** - možnost tiché adorace u Hrobu Páně

Bílá sobota 31.03.

- **8:30 hod.** - jutrznia (PL) a pak obnovení adorace u Hrobu Páně

ve farním kostele sv. Petra z Alkantary v Dolech

Květná neděle 25.03. v 9:30 hod. msza św. z błogosławieństwem palm (PL)

Zelený čtvrtok 29.03.

- **16:00 hod.** - mše sv. Večeře Páně (CZ)

Velký pátek 30.03. - den přísného pústu
- **18:00 hod.** - liturgia Męki Pańskiej (PL)

Bílá sobota 31.03.

- **18:00 hod.** - Paschální Vigilie s obnovou křtu (CZ)

Neděle 01.04., slavnost Zmrvýchvstání Páně

- **4:00 hod.** - Paschální Vigilie - liturgie Zmrvýchvstání s obnovou křtu (CZ/PL), do kostela si s sebou vezměte (křestní) svíce.
- **8:00 hod.** - slavná mše svatá s požehnáním velikonočních pokrmů (CZ)
- **8:00 hod.** - mše svatá v sanatoriu (CZ)
- **9:30 hod.** - uroczysta msza św. z błogosławieństwem pokarmów wielkanocnych (PL)
- **11:00 hod.** - mše sv. (CZ)
- **15:00 hod.** - velikonoční nešpory (CZ) i nabożeństwo eucharystyczne z błogosławieństwem (PL)
- **18:45 hod.** - mše sv. (CZ)

Pondělí velikonoční 02.04.

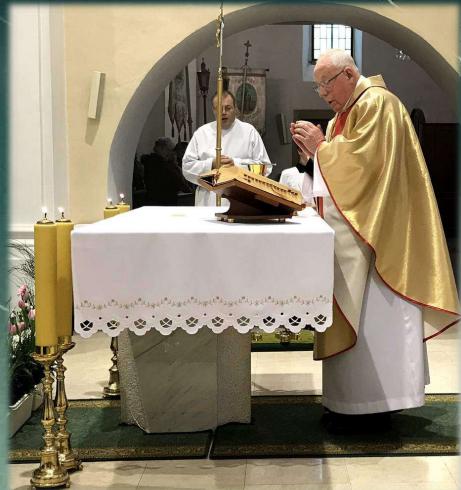
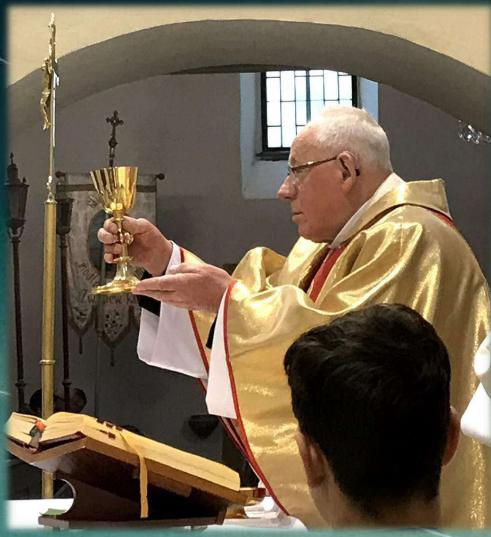
mše svaté jako obvykle o nedělích, přičemž **nebude mše svatá v 8:00 hod. v sanatoriu** a **nebude také večerní mše sv. v 18:45 hod.**

Neděle 01.04., slavnost Zmrvýchvstání Páně

- **9:30 hod.** - slavná mše sv. s požehnáním velikonočních pokrmů (CZ)

Pondělí velikonoční 02.04.

- **9:30 hod.** - msza św. (PL)

životní jubileum P. Stanisława

04.02. mše sv. v 9:30

Gumídkový dětský karneval

11.02. PZKO Fryštát

